

Salkım Söğüt Hikayeleri Şahande Hanım

— sevda--karak · 27 Mayıs 2010

Rüzgarın sükunetinde nicedir bekleyişim var
Mayhoş lezzeti sarmış bir öğlen vaktini
Kuşatılmış duygular kırınca zincirini
Güneşin kızgınlığında nicedir bekleyişim var

Bakındı Şahende hanım,
Sokaklar diri, dipdiri
Çığırkan çocuklar, İşporta satıcıları
"Elli tanesi diyor kör adam. "Bir lira!"
Sokaklar poyrazın alazı
Gerçekliğin aynası
Söğüdün gölgesinde Şahande hanım
Sever bu gölgeyi ve çayını bu çay bahçesinin
Yudumlarken demini
Yudumlar anbe an yaşamın keyfini
bir o kadar çetelesini

Sinop'ta Karadeniz boran boran.
Yırtılır kıyıları,
Vurdukça dalgalar deli isyan.
İsyanlarda bir kadın
Söğüdün altında Şahande hanım.
Kehribar nakışlı, ay parçası
Alnında hilal, gamzesi bal
Kaç yiğidin hayalinde
ve dilinde aşk Tanrıçası...

Durdu.
Bir çocuk ağladı.
Duydu.
Almadı annesi horoz şekeri
Burkuldu.

Yazdı kalem,
Kalemde şarapnel parçası

Harelendi kağıdı

Şuramda batan bir gemi
Kaptanı terk etmez kâti
Şuramda, denizin dibinde can hâvli
Boğulacak, göre göre, körpecik, zavallı sâbi

Ürküyor söğüdün dalında sıska yaprak
Bu söğüttür korkularına sığınak
Şahitliği var, gölgesinde yudumlanır
Pembe tozu siyahi maziden dakikalar
Eskici geçiyor bakışlarından
İteliyor adam, yorgun.
Elbiselerden makinelere,
Ve hatta kitaplara...
İstiflemiş tahta arabasına.

Bağırıyor eskici, irkiliyor geçmiş
Bir an görüyor kendini.
Ve Şahande ay parçası,
Gamzesi bal, aşk tanrıçası...
Bir çift göz, öyle çocuk çocuk,
Şeker Portakalı kitabının kapağında
Gülüyor koca koca, eskicinin katranlığında.
Gülüyor Şahande tebessümle,
Tam isabetinde çelikten ok!
Buluyor akıp kaybolan zamanı
Kokluyor gözleriyle, kucaklıyor özlemlerle.

Göğüs kafesinden içeri
Yanıyor özlem ateşi

Ver elini çikalım bulutlara küçük Şahande!
Varalım Şah'ına diyelim halimizi.
Güneş'in terk-i diyarı bu viran şehirde,
Bir medettir dermansız yağmur derdimizi...
Gitme vakti.
Vedalarda salınır söğüdün aksi
Çekip gitmekti,

Günaşırı tökezlerken sitemi.
Bu salkım, bu söğüt, ve gölgesi
Yudum yudum paresi,
Bırakıp ardına canı çekilesi,
Bu sokak, bu çay bahçesi ve sakinleri
Dönmemek dileğiyle bilinmez o yere.

Kapattı defteri, düştü kalemi....
Deli taylor serildi dörtmala koşarken,
Cıvıldaayan kuş sesi oldu sür sesi.
Düştü kalemi, kapattı defteri.

Dokundu parmakları yüreğine söğüdün,
Şahidine bir elveda diyebilmek için.
Gördü gövdesinde upuzun
Karıncalar emekçi,
Karıncalar deli gibi
Karıncalarda yaşam sevinci.
Ve karıncalar ip gibi "tek tek" ve "bir tek"

Açtı defteri, tuttu kalemi,

Bir çocuğun kahkahasında bulursun.
Alırsın onu ağzından.
Avucunda zıplar durur, oynarsın...
Ve anlarsın, güzelliği budur hayatın!..

30.03.2009. Sevda Karakaya